

1886-10-24

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Brevet er kun forsynet med datoen søndag 24. oktober. Det nævnes, at Fritz Syberg/Kunstneren opholdt sig på Erikshaab, hvilket han gjorde somrene 1885 og 1886. I 1886 var 24. oktober en søndag.

Generel kommentar:

Christine Warberg, g. Mackie, var i 1886 elev på husholdningsskolen i Sollerup.

"Kunstneren" var Fritz Syberg, som i 1885 og 1886 i sommermånederne underviste Warberg-familiens børn i tegning i deres hjem. Han havde også opgaver for Arreskov Gods.

Afsendersted:

Sollerup

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Lokaliteten er skrevet på brevet

Omtalte personer:

Inge, Sollerup -

Olga, Sollerup -

Sophie, Sollerup -

Martine Boisen

Elisabeth Bondesen

- Bonne

- Hansen, Sollerup

M Knipschildt

Alhed Larsen

Fritz Syberg

Nicoline von Sperling

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB 1882

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg Petersen til Østfyns Museer

DOKUMENTINDHOLD

Christine m.fl. skal til fest med dans på Sandholt.

Kunstneren/Fritz Syberg maler et billede på Arreskov.

Christine har været på Gjærup skole og høre de små være til eksamen.

Senere den dag gik hun og flere andre til teglværket, og på hjemturen gennem skoven var det bælgmørkt.

Lørdag skal eleverne på Sollerup høres i botanik. Christine skriver danske stile.

TRANSSKRIFTION

Søndag

Sollerup d: 24 Oktober.

Kjære Moder!!

I Dag haaber jeg, at Du skal faa et mere tilfredsstillende Brev end sidst, der er dog lidt mere at skrive om. Vi skulde jo egentlig have været til Sandholt paa Søndag Aften, men da Frk. Sperling i Gaar var her, blev jeg før Timen kaldt ind til hende, og hun sagde saa, at det skulde bestemmes til Lørdag Aften i Stedet, da vi fire jo ellers ikke kunde komme med. Jeg kommer saa til med Inge, Olga og Martine at kjøre hjem med Alhed. Vi skal nok danse derovre, det kan blive morsomt; vi glæde os frygtelig til at komme hjem, Søndag Aften skal vi jo ogsaa have os en Svingom, især Olga er henrykt derover, hun elsker at danse. Det er vel bedst, at jeg beholder min røde Kjole paa hjem, jeg synes, at jeg Søndag Aften kan faa den lyseblaa at danse med; jeg tænkte først paa at faa den her over til Lørdag, men det er den vist ikke pæn nok til, og jeg vilde ogsaa blive saa afstikkende. Hvor det er morsomt med det Billede, som Kunstneren maler til Arreskov. Du skrev, at han var tilfreds med Anlæget, men jeg havde ikke Spor af Anelse om, hvad det var for et Anlæg, før jeg saa det i Alheds Brev. Samme Dag, som jeg fik Dit Brev, fik jeg ogsaa Brev fra Alhed, hvor hun dog har moret sig! I Fredags var Frk Sophy og vi ti i Gjærup Skole at høre paa Examen; det var de smaa, vi hørte Læsning og Bibelhistorie, det var rigtig morsomt at høre paa, de var rigtig flinke, de fleste af dem. Da vi kom hjem drak vi Kaffe, og efter en Times Tids Forløb gik nogle af os ud til Teglværket for at se paa, at de fyrede; da vi gik hjem, havde vi en meget eventyrlig Tur, det var næmlig bælmørkt, da vi gik igjennem Skoven, vi kunde ikke skimte dem, der gik lige foran os, vi maatte formelig famle os frem; da vi havde gaaet lidt og rodet, hørte vi, at der kom en Vogn imod os, vi styrtede hen til hver sit Træ, og Frk Sophy, som heldigvis var med, raabte til Manden, om han ikke vilde rive en Svovlstik, hvilket han gjorde, og da vi saa havde faaet Vejen at se, kom vi godt og vel ud af Skoven. Du kan tro, at Aftensmaden smagte efter

al den Spaseren. Olga og jeg havde Uge, hvad der jo al Tid sinker noget, og skjønt vi virkede paa det ivrigste, blev vi dog ikke mætte, hvorfor vi efter Bordet maatte ned til Sophie at blive fodrede af, jeg satte 5 Stykker Smørrebrød til Livs! Der var ikke noget i Vejen for, at Spilletimen kunde blive lagt om, det er dog dejligt, at vi saa ikke skal saa rasende tidligt af Sted. Tænk en Gang, paa Lørdag skal vi have Overhøring i alt, hvad vi har læst i Botanik, eller rettere i det, som vi skulde have lært, Frk Elisabeth sagde til os i Gaar, at hun nok havde mærket, vi ingen Ting kunde! der blev naturligvis stor Forfærdelse overalt, men Hr Hansen trøstede os med, at vi skulde kunne det, der stod i Bogen og en Del mere, en sær Trøst! - Til Tirsdag d: 2den have vi faaet en dansk Stil, som hedder: "Land og By", den glæder jeg mig til; den sidste hed "Hunden" den var voldsom kjedelig, den eneste, hvis Stil var god, var Frk Bonne, min var heller ikke af de værste. Frk E. sagde, at der var meget godt i den, men ogsaa meget mindre godt og en Del sørgelige Gjentagelser. Hun morede sig over, at jeg havde skrevet om Hønsehunden; den skræmmede Fuglevildtet op i et Træ, hun tænkte naturligvis strax paa Agerhøns og Vildænder! Inge havde skrevet om Mopsen, at den var skabt til Glæde for gamle Jomfruer, hvilken Paastand Frk Elisabeth lod hende analysere, hvem har skabt Mopserne? mon de kun er skabt til gamle Jomfruer o.s.v. Nu tror jeg ikke, der er mere at skrive om, og jeg vil derfor slutte med mange Hilsner til alle fra Din
Basse

[Skrevet øverst på side 1, til venstre og på tværs:]

Hvis Du ikke kommer til Sandholt, kan jeg dog saa ikke laane Dine Sko? jeg kan dog vist ikke komme med mine Dagligsko, som desuden ikke mer er pæne, de tage jo ingen Skade, Alhed kunde jo saa faa dem med.

[Skrevet øverst på side 1:]

hvor det er morsomt, at jeg ogsaa faar Knipschildts at se; Martine Boisen glæder sig ogsaa til at se dem hun er en Niece af Frk H[ulæseligt] og har hørt dem meget omtalt.

[Skrevet øverst på side 1, til højre og på tværs:]

Er Kunstneren paa Arreskov? han kommer da hjem paa Søndag!

OMTALTE VÆRKER

Fritz Syberg maler et billede af "Anlægget" på Arreskov Gods.

Søndag
Løllenept. 24 Oktober.

Hvis der ikke kommer
til Landholdt kan jeg
dog nok ikke komme. Hvis
jeg kan dog vist
ikke komme med mig
no Dagligt, som
dengang ikke var
en præcis de dage
jo ingen. Hede
Altså. Hede. Vi var
færdige med
hvordan det er udmærket at
jeg også skal have påskedag
at se. Martine Boisen glæder
sig også til at se den. Men
at der også skal være og
vort den. Hede. Hede.

Njære
Moder.

2. Kilde. Hede. Hede.
Hede. Hede. Hede.
da jeg var på Søndag.

I Dag haaber jeg, at der skal gaa et mere
tilfredsstillende Brev end sidst, der er dog
lidt mere at skrive om. Vi skulde jo egent-
lig have været til Landholdt paa Søndag Aften,
men da Frk. Sperling i Gaar var her, blev
jeg for Tiden kaldt ind til hende, og hun
sagde mig, at det skulde bestemmes til Lørdag
Aften i Stedet, da vi fire jo ellers ikke
kunne komme med. Jeg kommer saa
til med Suse, Olga og Martine at hilses hjemme
med Alhed. Vi skal nok daa der om, det kan
blive udmærket; vi glæde os frygtelig til at høre
hjem, Søndag Aften skal vi jo også have en
Tringom, over Olga er henrykt der over, hun
elsker at daa. Det er vel bedst, at jeg beholder

mine gode Kilde paa Hjem, jeg synes, at
jeg Torsdag Aften kan faa den lyselbaa at danne
med; jeg tænkte først paa at faa den her over
til Lørdag, men det er den vist ikke paa vej
til, og jeg vilde ogsaa blive saa afstikkende. Hvor
det er uinteressant med det Billede, som Kunst-
neren maler til Arveskov. Den skrev, at han
var tilfreds med Anlægget, men jeg havde ikke
Spør af Anelse om, hvad det var for et Anlæg,
før jeg saa det i Altheds Brev. Samme Dag,
som jeg fik Dit Brev, fik jeg ogsaa Brev fra
Alhed, hvor hun dog har været sig! I Fredag
var Frk Sophy og vi ti i Gjæst Skole at høre
paa Examen, det var de smaa, vi hørte Læsning
og Bibelhistorie, det var rigtig uinteressant at høre
paa, de var rigtig flinke, de fleste af dem. Da vi
hjem Hjem drak vi Kaffe, og efter en Times
Tids Forløb gik nogle af os ud til Teglværket for
at se paa, at de fyrede, da vi gik hjem, havde vi
en meget eventyrlig Tur, det var virkelig behageligt
da vi gik igennem Skoven, vi havde ikke skint

dem, der gik lige foran os, vi maatte forundig
 faa se os frem, da vi havde gaaet lidt og rodet,
 hørte vi, at der kom en Vogn ind os, vi
 styrtede hen til hver sit Træ og Frk Sophy,
 som heldigvis var med, raabte til Manden, som
 han ikke vilde rive en Tronstol, hvilket han
 gjorde, og da vi saa havde faaet Vognen at se, hørte
 vi godt og vel ud af Thoven. Nu kan tro, at
 Aftensmaaden smagte efter al den Spændelse, Olga
 og jeg havde Uge, hvad der jo al Tid smager
 noget, og skjønt vi vistnok paa det iørefald, blev
 vi dog ikke maatte, hvorfor vi efter Bordet maatte
 med til Sophie at blive fortælt af, jeg vilte 5
 Stykker Læsebreve til Lær! Der var ikke
 noget i Vejen for, at Spillestuen kunde blive
 lagt ned, det er dog dejligt, at vi saa ikke skal
 saa raserede tidligt af Stod. Paa den Gang, paa
 Lørdag skal vi have Overhøring i alt, hvad
 vi har lært i Botanik, eller rettere i det, som
 vi skulde have lært, Frk Elisabeth sagde til os

i Gaar, at hun nok havde mærket, vi ingen Ting
kunne. Der blev naturligvis stor Forpædelse over
alt, men Hr. Hansen trostede os med, at vi skulde
kunne det, der stod i Bogen og en Del mere, vi
var Trost! — Til Tirsdag d. 2^{den} have vi fæstet
en dansk Stil, som hedder: „Land og By“, den
glæder jeg mig til, den vidste hed, Hunden den
var voldsom kjædelig, den eneste, hvis Stil var
god, var Frk. Poulsen, men var heller ikke
af de værste, Frk. E. sagde, at der var meget godt
i den, men ogsaa meget mindre godt og en Del
særegne Gentagelser. Hun svarede sig over, at jeg havde
skrevet om Hønseskuden; den skæmmende Fuglevildt op
i et Træ, hun tænkte naturligvis strax paa Algerhøns
og Vildkænder! Jeg havde skrevet om Mopsen, at
den var skabt til Gode for gamle Fruer, hvilken
Paastand Frk. Elisabeth lod hende analysere,
hvem kan skabt Mopsene? men de kunne er skabt
til gamle Fruer o. s. v.
Men tror jeg ikke, der er mere at skrive om, og
jeg vil derfor slutte med mange Hilsener til
alle fra Din
Basse.